

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Eves számok 12 kr. árával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 fr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 fr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr

A nyiltérben:
 minden négyhasábos garmod sor díja 15 kr.

Velünk összeköttetésben levő hirdető-íradák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-kezdményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adtnak.

Megjelen: hetenként egyszer,

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
 (Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

vacánap reggel.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

A népszámlálás.

A belügyminiszteriumban és a vármegyéknek a népszámlálás keresztülvitelére hivatott közegeinek körében már erősen folynak az előmunkálatok, hogy a jövő év első napjaiban meg-ejtendő népszámlálás rendesen és pontosan teljesíthessék.

A nagyszabású munkálat azonban csak úgy és akkor lesz teljes, ha az ezen célra kiküldendő ügynökök lelkiismeretesen járnak el tisztükben s ha őket a nép is támogatni fogja nehéz feladatukban.

Tagadhatlan, sőt tapasztalásból tudjuk, hogy a múltban népünk egy jó része gyanus szemmel fogadta az össze-író ügynököket, mert sokan nem ismerve a népszámlálás célját, azt olyannak tekintették, a mely esetleg egy újabb adó kivételének vagy adó-emelésnek fogja alapját képezni.

Meglehet, hogy a nép ezen el-lenszenve és idegenkedése részben el-oszlott már, de feltehető, hogy még mindig akadhatnak olyanok, a kik az összeíró ügynökökben nem az egyszerű, népszámlálási közeget fogják tekinteni s ezért, hogy a nép ezen idegenkedése eloszlassék és belássa a népszámlálásnak hasznos és szükséges voltát, kell, hogy az azt intéző körök által erre nézve már előre olyan felvilágosítást nyerjen, a mely kételyeit megszünteti s arról győzi meg, hogy a népszámlálás nem zaklatás- vagy egyéb félremagyarázható szándékból történik, hanem az ország érdeke kívánja azt.

Városunk területén ma már nem tartunk ugyan attól, hogy a lakosság ezen fontos ügyet félreismeri; de éppen ezen ügyből kifolyólag kötelességünknek ismerjük rámutatni két olyan körülményre, illetőleg hiányra, a melyek — ha el nem hártatnak — a munkálatot könnyen kétes sikerűvé tehetik. Már három hónappal ezelőtt újra-

kereszteltük városunk legtöbb utcáját; de még ma sem vagyunk teljesen tisztában az utcák új elnevezésével, mert az utcák neveit jelző táblák nincsenek kifüggesztve. A másik, nem kevésbé fontos körülmény az, hogy igen sok házon nincs meg a házszám. Olyan hiányok ezek, a melyeknek pótlása sürgős és elodázhatlan elintézését vár, nehogy miattuk a népszámlálás helyes keresztülvitelét csorbát szenvedjen.

Az egész ország kíváncsian tekint az új népszámlálás elé, mert ennek adatai tárják fel, hogy a lefolyt tíz év alatt mennyivel szaporodott hazánk népessége?

Az elmúlt tíz év városunk felett sem mult el anélkül, hogy annak nyomai ne látszanának a lakosság számának emelkedésén. A közelmúltban létesített kulturális intézeteink, a vasut, a lakosságnak a haladás terén kifejtett erős és kitartó munkássága, a folyton emelkedő beköltözködés csaknem megkétszerezte a város lakosainak számát s azt hisszük, nincs messze az idő, a mikor Léva lélekszáma meg-üti a tizezeret.

De igen érdekes adatokat várunk a népszámlálástól arra nézve is, vajjon hódított-e tért a magyarság és milyet? Jóvá tettük-e legalább részben azt a több százados hibát, hogy saját véreinket nem iparkodtunk visszamagyarosítani?

Mi azt hisszük, hogy az adatok a magyarság gyarapodására nézve is örvendetes haladást fognak feltüntetni, mert a magyarosítás terén üdvösen működő közművelődési egyesületek s a nemzeti öntudatra ébredt magyarság nem voltak télenek az elmúlt tíz év alatt és ezen faktorok karöltve és vállvetve végezvén szép és magas szintű kötelességüket, munkájuk nem lehetett meddő és a munkának eredménye a rövid működés után is szembe-szökően érezhető lesz.

1816-ban Kassára jutott a prämontreiek konviktusába, a hol Toldy Ferencz, akkor még Schédel, az ő szobatársa volt. A kassai prämontreiek konviktusban elvégezte az akkor még csak hat osztályú gimnáziumot és a két évi bölcseleti kurzust, melynek befejezte után a jogakadémiába lépett s annak tanfolyamait is már 20 éves korában elvégezte. A szülei házában uralkodott hazafias szellemmel kívül, kivált a hazafias prämontreieknek köszöni Schulcz a hazája iránt táplált nagy szeretetét és magyar érzületét.

A jogakadémia bevégezése után két pálya nyílt előtte, az egyik a hivatalnoki, mely kedvező kiutazást nyújtott neki, mert nagybátyja Schulcz József Bécsben az avarai kancelláránál magas hivatalt foglalt el; ez hívta őt Bécsbe; a másik a katonai pálya, melyre személyes érzületei és vágyai vonzották. Ez utóbbiak győztek; hazajött Körmöczbányára és belépett a Besztercebányán állomásozó; Bakonyi nevet viselő ezredbe hadapródul 1824. január hóban, éppen 20 éves korában.

Magyarországon rövid ideig volt, mert csakhamar áthelyezték őt Olaszországba, Milánó városába. A hadapródoknak az akkori békés időben kevés kilátásuk volt előmenetelre, több évig volt ügyvezető, őrmester, míg végre a tisztibotot elnyeré és hadnaggyá nevezetett ki. Itt Milánóban az osztrák tiszték maguk között vég életet folytattak, de az előkelő olasz családok nem közlekedtek velök; kivételt csak a magyar tiszték képeztek, kiket társasá-

Mi, lévaiak, minden dicsekvés nélkül elmondhatjuk magunkról, hogy ezen a téren is a legjobb sikerrel oldottuk meg a még reánk maradt feladatokat. Az elmúlt idő alatt a város haladásával szoros lépést tartott a magyar nemzeti kultúra fejlesztése is. Azon voltunk, hogy a közénk telepedett, nem magyar ajku polgártársakat nyelvben is magyarokká tegyük és az iskoláinkat látogató, számos, nem magyar ajku tanuló nálunk sajátította és sajátítja el ma is a haza szép nyelvét. Arra törekedtünk, hogy városunk évről-évre izmosodjék a magyar érzelmben, hogy méltóvá tegye magát a „magyarság védőbástyája” elnevezésre, a melyet féltékenyen, de lelkesedéssel őrizünk s nem engedjük, hogy azon bárki fia rést üssön.

Ezek tudatában örömmel várjuk a népszámlálást és erősen hisszük, hogy örömlünkben nem is fogunk csalódnani.

A világfájdalom Euripides tragédiáiban.

— Irta. Cserei József. —

Az emberiség nyomorának érzetét, mely Byron óta világirodalmi jelentőséggel, hogy ne mondjam jogosultsággal bir, világfájdalomnak nevezi a költészettan. A homerosi költeményekben még alig hallható az a fájdalmas hang, mely a Kr. előtti ötödik, negyedik századot betölti. A ragyogó ég, üde levegő, a szép, változatos növényzettel takart föld, az erdő mélyébe nyúló vagy a szigetek közt elterülő tengernek csillogó tükre örömteljessé varázsolta a régi görög előtt az életet. Ezen természeti előnyökhöz járult a kormányformának és társadalmi intézményeknek tűrhetőbb, az ember természetéhez, műveltségi viszonyaihoz alkalmazott alakja, s a mi legfőbb, a megelégedés, igényeiknek fékentartása mind megannyi tényezője volt a boldogságnak.

Mindazonáltal nem alhat meg minden-

gukba meghívtak és ezek közé Schulcz Bódog is tartozott.

1839-ben átlépett egyik magyar gránátosrezhez a hol szabadságharcunk más két hőseivel ismerkedett meg: Damjanichsal és Lahnerrel; mind a kettő honvéd-tábornok és vértanu. Damjanich ekkor főhadnagy, Lahner kapitány volt s Bátorhi még hadnagy. A véletlen úgy hozta magával, hogy éppen három leendő magyar tábornok kerüljön össze egy században. Ők hárman már akkor szoros barátságot kötöttek, melyet egész életükön át megőriztek.

Schulcz Bódog szolgálati idejének legnagyobb részét Olaszországban töltötte, csak rövid megszakítások képeztek Dalmáciába és egy ízben Magyarországra való speciális küldetései.

Már 1844-ben ő volt az ezred legidősebb főhadnagya, már tényleges parancsnoka volt egy századnak, midőn fülbaja kezdődött, mely nem javult 1848-ig sem, midőn Benedek a szomorú emlékezetben levő königräczi hadvezér, akkor ezredes, magához hivatá Schulczot és kijelentette előtte, hogy Gyulai, a szintén szomorú emlékezetben levő 1859-iki oiaszhadjárat vezére, ki akkor már tábornok volt — kijelentette, miszerint Schulcz főhadnagyot nyugdíjazza, mert fülbaja miatt szolgálatképtelen. Hiába való volt tisztársainak kérése, a tábornok hajthatatlan maradt. De minek-előtte Schulcz eltávozott volna ezredétől, még egyszer volt alkalma kiváló katonai képességeit kimutatni. 1848-ban márczius

megjegyzés nélkül az, a mit az őskor boldog megelégedéséről beszélnek. Már a homerosi világ is érzi az élet nyomasztó terhét és a busongó szent költő, Hesiodos, Munkák és Napok művében óvja korát a kapzsiságtól, örömeink elkeserítő mérgétől, mely csak saját és nem embertársai érdekét tekinti. Később a belső és társadalmi élet ziláltságával ezen jajkiáltás csak annál hallhatóbbá válik. Egészben véve az ötödik század az, hol a sophisma s a fékevesztett, telhetetlen vágyak túlnyomó uralma megrontja az élet örömeit, sőt azt elviselhetetlen teherre sulyosítja, mert a gondok a betegség okozói. Csak ilyen körülmények között születhetett meg a tragédia, és csak a Kr. előtti ötödik század költője teremtethetett drámáiban olyan tragikus helyzeteket, mint azok Euripides tragédiáiban élénk tárnak. Megkezdődött az emberi vágyak és szenvedélyek harcának kora, eredménye az elégedetlenség, a világfájdalom.

Ilyen komor alappal, sötét háttérrel bírnak az ókori tragikusok drámái, de főképp Euripides tragédiái, ki a három fő tragikus között legtöbbet sir az ember nyomora felett. Euripides hozta be a szenvedés és szenvedély nyelvét a görög irodalomba; a léleknek ebbeli nyilvánulásai nála jelentkeznek először és azonnal oly hatásos alakban. Személyei az egész ókorban legtöbbet sirnak, de egyszersmind fecsegnek, miként a sophisták, drámái a legszomorúbban végződnek. Azért méltán nevezi őt Aristoteles főképp Modeia műve után tragikóratosnak. Mintha csak a fájdalom érzéketlenségét tüzte volna célul maga elé, az ókor minden írója között ő hatol be az emberi szív legbelsejébe, kutatja annak erkölcsi hivatását és a lélek legtitkosabb érzelmeibe tekint. De míg az ujkor hőse a fatum nyomasztó hatalmától megtisztulva határozottabbnál bir, önjerejéből a dicsőségéig emelkedik vagy mint tragikus hős esik el, nyugodtan hal meg; addig az ókorban a tragédia hősére praedestinate nehezedeó végzet bágyasztja tetterejét, kétségbeesett haláltusával fejezi be életét.

18-án kiűtött a forradalom Milanóban, midőn ugyanis a felkelő nép 3 magyar gránátost ölt meg. Schulcz akkor már szabadságolva volt, de még Udinében tartózkodott. Olaszországban akkor aránylag kevés osztrák katonaság volt. Lombard-Velencét mintegy 8—10000 katoná tartotta megszállva. Vezérok Radeckzy úgy osztotta el őket, hogy minden nevezetes városba jusson néhány, mert egy városban sem lehetett bizni. A piemontiak Carlo Alberto vezérése alatt már Mantuához értek, s így tehát meglehetősen rossz helyzetben voltak. Schulcz ekkor mint önkéntes még egyszer belépett az osztrák hadseregbe és Benedek őt az előrség vezetésével bizta meg; Schulcz rövid habozás után szuronyrohammal támadta meg az ellenséget, mely ingadozni és végre menekülni volt kénytelen. A Mantua melletti ütközet szerencsés kimenetele főképp Schulcz bátorságának volt köszönhető. Midőn így szolgálatra való képességét Gyulai és Benedek előtt bebizonyította volna, másnap hazautazott Magyarországra öcséséhez, Schulcz Jánoshoz, ki akkor szent-györgyemezei plebános volt. Innet pedig Drezdába ment egy speciálistához fülbajának gyógyítása végett; baja javult is és talán egészen kigyógyult volna, ha a hazából hozzá is eljutott harczi szózat fel nem riasztotta volna és kurájának megszakítására nem kényszerítette volna.

1848. nyarával hazajött és felajánlotta szolgálatát Mészáros Lázár hadügyminiszternek, ki azonnal megbizta szülőmegyéje — Bars — honvédzászlóaljának

TÁRCZA.

Bátori-Schulcz Bódog emlékezete.

Bátori-Schulcz Bódog, ki e házban 1804. január 15-én született, a honvéd generálisok egyik legelőkelőbbje volt, ki működésével hathatósan nyult be az események folyásába.

Atyja, mérnökkari őrnagy volt az osztrák hadseregben s midőn a katonaságból kilépve megnősült és szülővárosába, Körmöczbányára jött lakni, akkor kezdetben mint pisetárius a primási épületben lakott és később városi birává választatott. Az öreg Schulcz nagy magyar volt, mindig magyar ruhában járt, s magyarul beszélt, hiven őseihez, kik közül többen a város polgármesterei, bírái és országgyűlési követői valának.

Anyja, Benkó Jozefa, fumei születésű hölgy, áldott jósaú nő, ki nagy gondal és szeretettel nevelte gyermekeit.

Bódog testvérei között a legidősebb volt, két fitestvérét: János- és Zsigmondnak hívták. János pap lett és Esztergom mellett Szentgyörgyemen, később Garam-Kövesden plebános lett, most nagyszombati kanonok. Zsigmond orvos lett és Bécsben élt. Volt még egy mostoha bátyja: Antal, kinek két gyermeke még él: Casimir és Antonia, mely utóbbi egyedül van jelen ünnepegyünkön.

Bódog 12 éves koráig tartózkodott Körmöczbányán s itt végezte az elemi iskolákat és néhány gimnaziális osztályt, de

Egészen véve ilyen bus hangulatú Euripides költszete tárgyban épen úgy, mint az általa behozott monódiákban. Erő lelke minden ókori író között legrokonabb századunk boros hangulatával; szerinte egyedül az égiek boldogok. Fájdalommal tölti el az élet rövid volta; ő tudja, hogy mindnyájan szomorúságra születünk, hogy a halál előtt senki sem boldog, örömlünknek nyomain a bánat lépdel, és senkit sem lehet boldognak mondani, mielőtt kimulván, nem látjuk, hogyan fejezi be életét és költözik az alvilágba. Boldogságunk pillanatnyi; balga, ki be nem ismeri az ember nyomorát; boldog mindig senki sem lehet, életünk küzdésből áll, pedig a boldog élet jobb a nemes származásnál, dőre, ki másképp gondolkodik.

Az engesztelő áldozatra szánt Polyxena a halált kivéve, hasonló volt egykor az istenekhez, most rabnő, a ki nem szokott hozzá a nyomorhoz, de türi és fájdalommal hajtja nyakát az igába: jobban jár, ha elérí őt a végzet. A gyöngébb és érzékenyebb női nemet Euripides műveiben is fájdalmasabban érinti a szenvedés. A tulajdonképpeni lírai tartalmu Trójai Nők című tragédia, mint magának Heraklesnek egész élete, hasonlólag Oedipus sorsához Sophoklesnél, valamint Homeros Iliasa vagy Odysseus hányatásai, egy nagy világfájdalom. Kétszeresen érzi az élet nyomorát az agg Peleus, kit szerencsétlensége mellett az öregség terhe is nyom. Fájdalomtól nyomott hangulat vonul végig Hekabe című művében, kinos vergődés nyilatkozik a boldogtalan Hekabe beszédében, ki szerencsétlenségben minden embert felülmul, ki még csak az imént királyi hölgy vala, most rabnő, egykor gyermekeitől körülvevő szerető anyajelenleg, mint gyümölcsetől, lombjaitól megtépett fa, könnytelen arccal, fájdalomtól dermedten áll gyermekeinek holttestei között: csak hónapok füstölgő romjait szemléli. Ennyi szenvedés közepette, ha nem helyeselt is, de megmagyarázható a földig sujtott Hekabének nyilatkozata, hogy legboldogabb, kit semmi baj az életben nem ér. A boldogtalan Phaedra is inkább szeretne meghalni öntudatlanul, mert sok szenvedéstől menekül az meg, ki az életből elköltözik; a szomorú életnél jobb a halál, mikor az ember nem szenved többé fájdalmaitól gyötörtetve.

Még annak is, kit a Hekabéhez hasonló sors nem ér, egész élete nyomorral van tele, s fájdalmainak enyhülése nincsen: szenvedni kell a halandó embernek, egy boldogot alig talál az életben. De el kell

viselni, mit isten keze reánk mér, nincs olyan baj, mit az emberszív békésen el nem tűrhetne, azért nyugodtan kell elviselni, mit reánk rótt az élet kényszere, s nincs egyéb hátra, mint az istenektől jövő kényszert (ananké) halandó létünkre eltűrni. Az ilyen mondható csak bölcsnek, nemes léleknek: enyhítő irt könyeink hullatnak szenvedéseinkre, vagy barátunk segít a viszontagságok között, s az édes remény fájdalmainkban csüggedni nem enged. Midőn Euripides ilyen és hasonló intésekkel lágyítja a sors és az istenek ellen kitérő vad erőt, óvja egyszersmind korát az öngyilkosságtól, mint a mely a világfájdalomnak gyakran büntetése; — elviselhetőbbé varázsolja az életet, józanabb, komolyabb erkölcsökhöz szoktatja hallgatóit.

Az életet ilyen komorrá, majdnem elviselhetetlenné a reánehzedő sors teszi, s a szerencse változó forgása sötét fetyollal vonja be, ha csak egy időre is, az élet tiszta derűjét. A ki szerencsés, ne higgye, hogy mindvégig az leszen, példájával igazolja Hekabe: azt, ki a szerencse verőfényében ragyog, megdönti a sors (moira.) Az ókor befolyása és a sophisták keze alatt növekedett Euripides, a szükségnél erősebb hatalmat nem ismer. Ez a forduló-pont, melyen a keresztény dráma eltér a görög tragédiától. Itt, mint mondtam, a sors bir nagyobb szereppel, a keresztény drámában az ember az ő akaratával lép előtérbe; a görögöknél az objektum vet határt, nálunk az alany mindenhatóan érzi magát: abban megegyeznek, hogy mind a kettő az egyetemes ellen küzd.

(Folyt. köv.)

Budapest, 1890. november 6-án.

— Halottak napja a fővárosban; az egyetemi ifjúság kegyelet; országgyűlési viták a költségvetésről. —

Az idén három nap volt szentelve a halottak szomorú emlékezetének. A vasárnap az urnapja, tehát a halottak ünnepét a kath. egyház hétfőre tette át. Halottak ünnepe! Szép és magasztos ünnep. A csend és nyugalom országa, a temető megéledt. Mintha nem is mi mentünk volna meglátogatni azt a szomorú helyet, a hol kedves halottaink porladoznak, mintha nem is mi volnánk az élők, kik a halottakért imádkoznak az eget Urához: de mintha a temetői népek jönnének az élők közé, mintha szerenteink, kiket régen általadtunk a pornak, elevenültek volna fel egy pásztorórára, melyet az Ur csak halottak napján enged meg az elhunytaknak. Nem vagyok ideálista, de mégis jól esett látnom azon szerető gondoskodást, mely a hármass ünnepen a temetőt feldiszipolta.

zettek balsikerének főoka abban rejlett, hogy a hadvezér nem akarta a fiatal, tapasztalatlan honvédsereget nagy veszedelmek kitenni, hanem folyton ütközve vonult vissza a Tisza mögé.

A tiszai és bodrogközi vonal megőrzése főképp azért vált szükségessé, hogy a magyar kormány, mely épp ekkor Debreczenbe vonult vissza, ne zavartassék. Ezen vonal megvédését Klapkára bízta. Mészáros Debreczenbe ment a kormány székelyére. Klapka serege 4 dandárból állott, melyek egyikét Batori-Schulcz Bódog vezényelte.

Batori-Schulcz Bódog legkiválóbb haditénye azonban a bodrogkereszturi csata volt, melyben a győzedelmet kiválóan ő vivta ki. Klapka a négy dandárt úgy állította fel, hogy Batori a jobb szárnyat, Bulharin a centrumot és Dezsőffy Arisztid a balszárnyat, Gedeon a tartalékokat képezte. Schlick a jobb szárnyon kezdte a támadást, de Batori által erőiesen visszaverett, azután a középet támadta, mely ingadozni kezdett, mit Batori észrevevén az iménti siker által fellelkesített dandárjával oly sikeres oldaltámadást intézett Schlick csapatai ellen, hogy azok fűásban kerestek menedéket. Ez azon történeti nevezetességű bodrogkereszturi csata, mely után Batori-Schulcz Bódog neve országosan lett ismertté és mely győzelemnek nagy erkölcsi hatása is volt, mert sok csüggedőben új bizalmat keltett.

Klapka hadteste erre Tokajt és környékét szállotta meg. Batori Tokaj városába jutott és ott kényelemben helyezte ki fardat seregét; maga pedig egy Radványi nevezetű, előkelő családnál volt estében; s midőn a legkedélyesebben mulatott volna az a szóbeli hír érkezik hozzá, hogy a tokaji hidat fel kell égetni, de a másik perczben azon írásbeli parancs érkezett Klapká-

Szomorú és csendes minden. A komor ősz fagyos köde az utolsó virágot is összetörte és eltiporta. Az örökzöld borostyán is fonyadtan csúng a földre. És mégis. Kimegyek a temetőbe; virágokkal tele minden sír. Mintha valaki egyenesen a tavaszt, vagy a nyarat rabolta volna meg virágaitól. Mit nem tesz a szeretet és a kegyelet! A keresési temető, ez a halottak fővárosa, fényben uszott. Ennek a szentelt földjében csak a gazdagok találnak ma pihenőt. Szegény emórnak az is jó, mely az álló-út végén elterül.

Joggal mondhatjuk, hogy a halottak fővárosa a kerepesi-uti temető. Csaknem valamennyi jelesünk itt aluszsa örök álmait. Ez a föld sok olyan embernek örzi csontjait, kit nemcsak Magyarország, hanem az egész világ csodált. Ott emelkedik a háttérben Deák impozáns mauzoleuma. Arany, Vörösmarty, Garay, Kisfaludy Károly, Petőfi szülei, Battyányi és sok más nevezetesség mind ide jövének örök álmot aludni. Ez a temetők disze. Nem csupán azért, mert a legszebb, de mert a benne nyugvó nagy halottak tették nagygyá és elfelejtetlenné az ország szívében.

A temetői utakon nyüzsgött a nép. A feldiszipított sírokon égfelé törekvő lánggal lobogtak a gyertyák és színes lámpionok. Talán nem volt ember a fővárosban, ki meg nem fordult volna a kerepesi temetői halottak között. A temetői utcákat felverte az élet zaja. Lehet, hogy sokat a hűség, a feltűnni vágyás vezetett egyiket vagy másikat, de a kit a szíve hozott ide, az nem törődött senkivel, annak egyetlen gondolata volt, hogy legalább lélekben emlékezzék meg arról, kinek az emléket sem az idő, sem a feledni vágyás nem tudja elmosni soha.

Az egyetem ifjúsága ez évben is megemlékezett a nemzet nagy halottairól, a kiket a magyarság ajka csak tisztelettel tud említeni. Az ifjúság kor szerint legtávolabb áll a haláltól és mégis legtöbbet foglalkozik vele. Elzarándokolt a nagy halottak sírjaihoz. A sírok felett elénekelték a nemzet imáját, a himnust, s fényes beszédben emlegették a hőst, a költőt, a politikai államférfit, kik ott porladoznak már a többi halottak között a porban. Megemlékeztek az eszmékről, melyek őket vezérelték, megemlékeztek nagy tetteikről, melyek minden lelki erejüket igénybe vették és még sem riadtak vissza azoknak véghezvitelétől. És a megemlékezés által buzditották az ifjúságot, hogy előttük a példa, csak a gyáva marad hátra.

Csodás érzelmekkel tértem vissza a halottak országából a fővárosba. Megilletődött a szívem és lelkem. És ime, hogy a temető kapuja elmaradt mögöttem, s a hullámzó életbe belevetettem magam, csak köznap ember maradtam én is. Nyugodjank békével a halottak, az élő élni siet. Rövid az élet, utánna Isten tudja, meddig tart a hosszú nyugalom. Hogy átléptem a temető küszöbét, elmosódott szívemben a

tól, hogy a hidat meg kell menteni, nem szabad felgyújtani. S mire ő a Tiszához sietett, egy tűzértiszt már felgyújtotta volt a hidat, melynek minden oszlopa már javában égett. Nehogy a Tiszán innen rekedjen, éjnek idején riadót fuvatott és egész seregével átkelt az égő hídon, ő maga maradt utolsó; lova a már teljes lángban álló hídon a szokatlan fénytől megvakítva, nem akart át menni; de a lágycsónak mélyen benyomott sarkantyuk mégis megindították és bőszt futásban átszágaldott. Ilyen volt Batori-Schulcz mindig; bátor a vakmerőségig, önzetlen az önfeláldozásig. A „Batori“ előnevet ezen tulajdonságánál fogva nyerte. Ugyan nem folyamodott e névért, katonái nevezték így és ő e nevet, mint kitüntető prädikátumot helyezte család neve elé, mely néven az egész haza ismerte és amely néven a történelem fogja dicsérni.

(Folyt. köv.)

A természet zenekara.

— Sophie de Adelmj után: L. Sz. —

Honnan vette az ember a zene-művészetet, a mely megtanította szelid, bánatos, gyöngéd, vig, ünnepélyes és ajtatoshangokban adni kifejezést szíve érzelmeinek? Ki tanította a gyöngéd, komoly és vidám dallamokra, melyeket művésziösen alkot s a melyeket saját és mások öröme és vigasztalására leír?

A lélekben rejlik-e a zene, mint egy szendergő gyermek és az ember első fájdalma, öröme kelti életre? Vagy talán az éneklést a madaraktól sajátította el?

Azt hiszem, mindkettőnek közösen kelle közreműködnie.

Nem csupán a külső behatások tették az embert zenészszé, hanem lényének legbensőjében kellett egy csirának szunyadni,

megilletődés, mert az élet, a világ sodo magával. Pedig minden ut csak a temetőben végződik.

Bármennyi itt fenn az ember, alant ő sem lesz több, mint más, egy maroknyi por, mely elvegyül a humuszszal.

Az országgházban is unalmasan indultak meg a viták a költségvetés felett. Maga a költségvetés ellen ugyan nem sok kifogást emelnek, ámde a függetlenségi és nyegvenyolezas párt nem bizik a miniszteriumban, s ezért tegnapelőtt Hefi a párt nevében kijelentette, hogy még a részletes tárgyalás alapjául sem fogadja el a költségvetési előirányzatot. S ily értelemben nyújtotta be határozati javaslatát is. De még annál teljesebb lett az öröm, mikor a tőredék Ugron-párt nevében Mudrony kijelentette, hogy csatlakoznak a határozati javaslatához.

Ha már így áll a dolog, akkor csak azon áll meg az ember esze, hogy mire való volt az a frakció? A nemzeti aspirációk vezették mind a két pártot, különböző utakon akartak haladni s mégis együttes jutottak.

Részünkről csak annál jobb, hogy a küzdőterén csak oly egyek, mint azelőtt. Hogy miért? Azt nem szükség fejtegetnem, azt ugys tudja minden magyar ember.

Fővárosi levelező.

Póstán küldött áruk csomagolása. Ujabb időben mind sürűbben merültek föl panaszok a miatt, hogy a Magyarországból külföldre, különösen pedig Ausztriába küldött gabonaáruminták burkolatai oly gyengék, hogy azokat a postakezelés közben elkerülhetetlenül szükséges egybekötésre használt zsineg megsérti, minek következtében tartalmak egy része már szállítás közben kihull és elvész. A kereskedők közül sokan, takarékoságból, nemcsak a mintaküldeményeket, hanem a postán küldött árukat is rosszul csomagolják, úgy hogy sokszor drága ruhaszöveteket, bár több rétegű, de gyönges legrosszabb minőségű csomagoló papírra göngyölítik; kényesebb természetű kész ruhadarabokat a leggyengébb nemű papírdobozba rakják; értékes küldeményeket és pénzesleveleket a legrosszabb peesétviaszszal zárják le, mely a legkisebb érintésre lepattn. Ezáltal nemcsak nagy mértékben hátráltatják és nehezítik a postakezelést, hanem küldeményeik tartalmát is veszélyeztetik és nem ritkán maguknak érzékeny kárt okoznak, mert a posta-kincstár a czélszerűtlen csomagolás következményéért nem szavatol. A kereskedelmi miniszter, a ki a hazai üzletvilág érdekeit minden irányban oltalmazni és előmozdítani igyekszik, a jelzett körülményekről értesítette a budapesti kereskedelmi és iparkamarát. A kamara ennél fogva figyelmezteti a kereskedőket és iparosokat, hogy küldeményeiket már csak saját érdekükben is gondosabban csomagolják, kellő tekintettel

a mely felbressztetett, hogy hangját ne csak közönségesen, de modulálva is használja. Kell, hogy a hangsúly és rithmus iránti érzék birtokában legyen, mert különben soha nem érthette volna el a zene művészetét.

Tagadhatlan, hogy a külső behatások is nagy befolyással voltak az embereknél a zenei érzék felbressztésére és ébrentartására. Hiszen a természet e téren is a legjobbat tanította. A ki nem kimélve egy kis fáradságot, megfigyeli a nagy természetben hallható ezer meg ezer különböző hangot, arról győződik meg, hogy fáradsága nem veszett kárba.

Nem a természet birja-e a teljes és legnagyobb zenekart, a mely nagyobb és hatalmasabb minden más zenekarnál, mely valaha egy zenetermet betöltött? És ugyan melyik zenekar bir a hangoknak oly gazdagságával, mint éppen a természet?

Nézzük például a tomboló, zúgó tengert; nem orgona-e ez az elemek óriási összjátékában!? Mint jönnek gördülve hullámai, mint nő és dagad a hang mindig hatalmasabb morajjára, hogy később a legszelidebb susogásban végződjék! Hallottad-e a viharos tengert, mikor hatalmas dörgésével harezriadóban zúgja át még a messze szárazföldet is? Vagy láttad-e derült, nyári nap alkonyán, midőn lágyan fodrozott hullámaival, csendes, hízogó hangjával a parthoz siklik, szeliden himbálódzva, mintha hívogatna, csalogatna, hogy lágyan zsongó habjain elringatva, édes csókjaiba fűröszzön?

Ilyenkor a leggyöngédebb változatát használja óriási orgonájának s azon is pianissimo, mmtegy visszafojtott lélekzettel játszik.

De sokoldalú művész a szél is. Nem válogat a hangszerekben; ért mindannyihoz. Most a fuvalót fújja, melabusan suhanván át a bükk- és tölgyfa ágai között; majd mint a hegedűnek hangja szólal meg

a küldemény által megteendő ut távolságra s az árának különleges sajátosságaira, valamint hogy általában a csomagolásnál a „postai tarifák“ 5. és 51. §§-ának utasításaihoz alkalmazkodjanak. A gabonamintákat illetően különösen felhívja a kamara az érdekeltek figyelmét arra, hogy mintákat vászon, vagy más szövött anyagból készült zsákokban küldjék.

Különfélék.

— **Püspökjelölés.** A lévai evang. egyház — mint értesülünk — e hó 2-án tartott gyűlésében egyhangulag Sárkány Sámuelre szavazott, mint püspökjelölésre és a tervbe vett evang. leánynevelő-intézet helyéül Selmecz városát jelölte ki.

— **Ezüst menyegző.** Ipolszágon — mint leveleznök írja — Sághy Benő ügyvéd és neje, szül. Balázsovics Mária urnó f. hó 5-én fényesen ünnepelték meg házasságuk 25 éves jubileumát. A boldog házaspár tiszteletére mintegy 120 vendég gyűlt össze a városház termében, a hol az ünnepély lefolyt. A vig lakoma alatt többen fölköszöntöt mondtak a jubiláló házaspárira és közben felolvasták a beérkezett számos üdvözítő táviratot. A lakomát a legvidámabb kedélyű tánc követte, a melynek csak a teljesen kivillagosodott reggel vetett véget.

— **Az ar. maróthi bál,** a melyről már egy alkalommal tettünk említést, igen fényesnek ígérkezik. A bálnak, mely e hó 27-én a vörös keresztgyuletházra fog rendezetni, kezdeményezője Kazy János, vármegyei főispánja. A rendező bizottság elnökéül Révay Simon báró, alelnökéül dr. Benkő Lajos főorvos választották meg. A bál vendégségét a rendező bizottság felkérésére a főispán neje: Kazy Jánosné, szül. Sárkány Ilona urnó vállalván el, kétségtelen, hogy a bál anyagi és erkölcsi sikere egyaránt biztosítva van. — A bali meghívók már kibocsájtottak.

— **Letört bimbó.** Megrendítő csapás érte Pogány Kornél lévai főgimnáziumi tanárt és nejét, szül. Bakó Ilona urnót, kiknek kedves gyermeke: Kornélia e hó 7-én, rövid szenvedés után, szülőinek legmélyebb fájdalomra, 5 éves korában elhunyt. A kesergő szülők viseljék az őket ért nagy veszteséget lelki erővel s találjanak némi vigaszt azon tudatban, hogy gyászukban öszinte részvételt osztoznak igen széles körben. — Az elhunyt kedves anyagnak béke lengjen porain! — A mélyen sujtott családtól a következő gyászjelentést vetjük: „Csebi Pogány Kornél és neje Almási Bakó Ilona, valamint gyermekük: Stefánia, leirhatlan fájdalommal tudatják forrón szeretett leánykájoknak, illetve testvéreik: Kornéliának 1890. november 7. rövid és kínzó szenvedés után 5 éves korában történt kimúlását. A feledhetlen halott hamvai 1890. november 8. délután 4

magasan, mindig magasabban s vegre ujjongva, mintha csak a cigány cifrázása a friss magyar nótát; máskor busan, tompán és mélyen le egész a bőgő regiszterjébe téved. Enyhe, tavaszi éjeken lágyan s oly kedvesen suttog, mintha aeol-hárfát ragadott volna kezébe s a mellett zengené el a lelkünk mélyére ható isteni dallamokat.

A kigyózó és csevegő patak úgy tűnik fel, mint a szerelmi dal bűbajos zenéje, mint egy kedves zongorakíséret az erdő hangjaihoz, a fenyő zugásához, a fák galyai közé rejtőzött, apró énekesek élénk dalához.

És ki ne ismerné a kis dalosokat, a melyek mindegyike saját hivatása szerint tölti be szerepét a karban, versenyezve gyönyörű énekével az emberek szeretetéért. Ezek között vannak a legkülönbözőbb hangok képviselve. A rigó éneklő a közép hangot, tiszta, csengő hangjával felkelte a tavaszt hosszú álmából a pinyt és a zenér éreklék a szopránt; a holló, a tonus-mester, varju seregével a basszus képviseli. Lehetetlen elszámolni mindama hangokat, a melyek ezen karban fellelhetők. Vannak itt szelvény-énekesnők, énekesek, kóristák, sőt még karmester is akad közöttük s egy sincs, aki helyesen s jól be ne töltené szerepét, a mi által közösen osztoznak a nagyszerű hangverseny szép sikerében.

Mint távoli harangoeska hallatszik a néma éj csendében a kuvik kiáltása s hozzá, mint kis-bőgő-kíséret a nádak zugása. A tücsök ciripelése a hegedű tremolójához hasonlít és mint a hárfá, úgy hangzik az érett kalászkok hajlongása a nyári szélben.

És a nyári szél kifeszített legerősebb vitorláit, zúgó moraj között felénk tereli a nehéz felhőt, a melyből a vakító villámok cikáznak alá s ezekre megszólal a természet nagy dobja, még a legbátrabb embert is megfélemlítő menyörgés.

órákor a lévai róm. k. sirkertben helyeztetnek el. Léván 1890. nov. 7.

— **Választás.** Barsvármegye kereskedői és iparosai a Besztercebányán felállí andó keresk. és iparkamarára, a melyhez újabb vármegyénk is csatlolva lett, — három kereskedő és három iparos kamarai rendes kültagot és 1-1 póttagot választanak e hó 14-ikén. A választás a jelzett napon Léván, d. e. 10 órákor, a városház termében fog megejtetni, a melyhez a választók személyes megjelenése kívánatik.

— **A karácsonyi ünnepek** közeledtével felhívjuk a közönség szíves figyelmét a pjerg-szélaknai gyermekjáték készítő tanműhelyre, mely ez idő szerint a gyermekjátékok nagyobb készletével rendelkezik. A tanműhely készített tárgyak igen jutányos áron kaphatók és csinos kiállítás tekintetében nemesek kiállják a versenyt a külföldön gyártottakkal, hanem azokat messze felül is mulják. Árjegyzékkel kívánatra készséggel szolgál Litassy Janos plebános, a tanműhely igazgatója.

— **Halálozás.** Özvegy Pély Nagy Andrásné, szül. szilasy és pilisi Szilassy Mária urnó e hó 1-én hunyt el 88 éves korában Pozsonyban. A megboldogultnak földi maradványait Bajkára szállították át és az ottani családi sírboltban helyezték el örök nyugalomra. — Az elhunytban Kürthy Emil irónk nagyanyját gyászolja.

— **A hetedik millió.** Kevés zajjal, de annál üdvösebben működik az a derék intézmény, melyet Baross Gábor kereskedelmi miniszter pár évvel ezelőtt létesített: a póstatakarékpenztár. A hetedik millió felé közeledik az összeg, melyet eddig, nagyrészt apró betétekből gyűjtött össze a nép. Hónapról-hónapra szaporodik a betevők száma és a tiszta, megtakarított összeg. Lassan-lassan belevjünk a takarékoság hírébe és szokásába.

— **Tüzeset Léván.** Tegnap reggel 4 óra előtt a harangok felverése s a tűzoltóság vészjelei riasztották fel a város közönségét hajnali álmából. Az Arók-utczában (ezelőtt Ujsor-utca) Miskó Józsefnek háza gyuladt ki s ugy ez, mint egy mellette álló, szalmatető épület leégett. A tűz állítólag belülről támadt s igen valószínű, hogy a ludstérségnél történt vigyázatlanságból keletkezett.

— **A hercegprimás nyugdíjintézménye.** Simor János hercegprimás, hir szerint, elhatározta, hogy a birtokain alkalmazottak részére nyugdíjintézményt létesít az állami nyugdíjintézmény mintájára. A kormányhoz felterjesztett nyugdíjszabály jóváhagyása után a primás nagy alapítványt tesz e célra.

— **Kinevezés.** Jánosháza (Nyitravármegye) primási uradalmi pusztán ujonan rendszeresített állásra a hercegprimás Ghimesy János soók-szelőcsei tanítót, városunk egyik törekvő fiát, nevezte ki.

— **Az iskolák látogatása.** A népiskolák feletti felügyelet az ország nagy részében tudvalevőleg igen fogyatékos. A köz-

Ilyen különböző variációk között hallatja hangját a természet zenetermében az ezer- és ezernyi teremtmény. És a teremtés remeke, az ember bámúlja, csodálja az elragadó és bájos zenét, a melynek akkordjai visszhangot keltenek szívében. Ő is elfoglalja helyét a nagy koncertben. Játsszik, énekel; örömet és buját hangokban fejezi ki s ezzel ő is részese ama nagyszerű világ-szimfónia előadásának, a melyet a természet zenekara oly sokszor ismét s mégsem válik soha unalmassá, mert lélekemelő összharmóniában dicsőimnusz zeng annak, a ki a természetet megalkotta.

Gondolatok.

A magunk képére a saját ábrázatunk illik legjobban; a más ábrázatja mindig ferdén áll rajta.

Az anyós akkor is keserű, ha czukorból van.

A társadalmi romlottság a levegőben terjed. Ha beeszkod előtte az ablakot, biztos, hogy a kulcslyukon át fog hozzád férközni.

Tövisök.

Esküt tettem volna ártatlanságra, Amikor hozzád, arczodhoz hajolva, Belenéztem szemed fényes tengerébe, S szívetem gyulasztá a szerelem kéje.

Mosolygó ajkadról egy édeni esőkért Áldozatul hoztam volna a legnagyobb bért; S elfeledtem volna, hogy mi az: egy élet! Egy „igen“ szóeskádért adtam volna néked.

Üres ábránd volt csak, szép mámoros álom! Most, hogy széjjel foszlott, sajgva azt találok: Hazugság, hogy a szem tükre a léleknek; Aranyos délibáb, csafila lidérc az csak, Mely után a szívek poklokra tévednek.

Gerő Gyula.

oktatásügyi miniszter ennek folytán, mint értesülünk, akként szándékozik a népiskolák feletti felügyeletet szabályozni, hogy az iskolák egy részére nézve előre meghatározott terv szerint és megfelelő részletes utasítás mellett az iskolalátogatók is gyakorolhassák a közvetlen felügyeletet és vizsgálatot, mi által biztosítható lenne az, hogy minden iskola évenként legalább egyszer rendszeres megvizsgálással összekötött látogatásban részesüljön. — Szerintünk ezen újabb intézkedésnek csak akkor lesz valódi értelme és gyakorlati haszna, ha iskolalátogatókul szakemberek neveztetnek ki.

— **Lakatos Sándor,** a lévai jóhírű zenekar vezetője — mint értesülünk — e hó 8-án és 9-én Esztergom közönsége előtt játszik zenekarával, a hová a rendezőség által hangversenyek tartására hivatott meg. A zenekar tátrafüredi és koritniczai működésével szerezte meg az érdemet arra, hogy ma a messze vidék elsőrangú „czigányprimás“-ának ismerik el és darabjait országszerte játszik. Legutóbb, mult hó 29-én, az Ipolszágon tartott nagyszabásu Majthényi-ünnepélyen is rendkívüli elismerésben részesült a zenekar.

— **Névmagyarosítás.** Kretschmajer Antal ipolszági posta- és távirás-t. tiszt, valamint Ilonka és Lajos nevű gyermekei vezetőkevének „Keleire“ átváltoztatását a nagymélt. miniszter f. évi 76,084. számú intézkedéssel engedélyezte.

— **A rézpénz szaporítása.** A rézváltópénz elégtelen volta már régen érezhető lévén a közforgalomban, a pénzügyminiszter törvényjavaslatot szándékozik benyújtani az országgyűléshez a rézváltópénznek mérsekelt szaporítása tárgyában.

— **Uj ellenségek.** A szőlőnek új ellensége támadt. Ez a „black role“ néven Franciaországban fenyegetőleg fellépett gomba, mely szintoly pusztító ellensége a szőlőnek, mint a filokszéra. — A másik ellenség az erdőt fenyegeti. Ez a jól ismert apáczka-lepke, mely az idén Németországban már nagy pusztításokat okozott. Most Bajorországban lépett fel rendkívül veszélyes mértékben, sőt jelentkezett Morva- és Csehországban is.

— **Csillagok járása.** Nov. havának legnagyobb csillagászati eseménye a részleges holdfogyatkozás 26-án. Ez a fogyatkozás azonban nálunk nem lesz látható. A nap hossza 1 óra 9 perc 58 percz volt s a hó végéig 1 óra és 15 perczel rövidebb lesz.

— **Az iparos-érdemrend.** Az országos iparegyesület kiválóbb hazai iparosok buzdítására ez idén is érkeket fog kiosztani s azoknak elnyerésére pályázatot hirdet. Az érkeknek 4 osztálya van s pályázi december 31-ig lehet „a Magyarországon lakó, illetőleg Magyarországon iparteleppelel bíró iparosoknak.

— **A nátha orvossága.** Manapság, mikor a változó időjárás mellett oly könnyen szereshetünk náthát, épen alkalomszerűleg jön egy német gyógyszerész-közöny orvosi tanácsa, mely a nátha ellen a következőket ajánlja: Vegyünk egy mély eszét, tegyünk bele egy kávéskanálnyi porrártórt kámfort s az edényt töltsük meg forrásban levő vízzel. Azután es nálunk egy papír kupot (vagy mint a kereskedésekben közönségesen nevezik: stancit), földjük be annak nyílásával az edényt és kupos részéből tépjünk le annyit, hogy a nyílásu orrunk beférjen, a meleg kámforos vízgőzököt ilyen módon mintegy 10-15 perczig fel kell szívunk orrunkba s ezt az eljárást minden 4-4 órában ismételni. Ezen egyszerű gyógymódnak nem képes még a legnakaesatb nátha sem ellent állani, sőt a legtöbbször már a harmadik lélegzősnél elmúlik. Aki nem hiszi, próbálja meg.

— **Orvosi segély 550 mértföldről.** Az Am. Nemzetör írja: Manillában, a Boimasfoknál a távirótiszt tévedésből szalmiák helyett ólomczukrot vett be. A legközelebbi orvos az oceánon túl volt Hongkongban. Hozzáfordult hát táviratilag, hogy rendeljen neki gyógyszert. A recept meg is érkezett nemskára Hongkongból sziatén távirati uton 550 angol mértföldről s a távirótiszt még idejekorán használhatta.

RÖVID HIREK. — Esztergom-ból azt újságolják, hogy tervben van Esztergomvármegye megszüntetése olyformán, hogy egyik részét Komáromhoz csatolják, másik részéből pedig Pestmegye dunántúli részével új vármegyét alkálnának „Buda vármegye“ czímmel. — **A Vezuv ismét mozog.** A hegytetőn új, terjedelmes kráter nyílt meg és oly nagy mennyiségű füstöt és gázt bocsát ki, hogy nem lehet közelebe jutni. — **Sűrített teat** hozott forgalomba egy praktikus német. Cukor, tea és sűrített tej az alkotórészek és így csak forró vízbe kell tenni, hogy a tea kész legyen. — **A zónatarifa** hovatovább mind fényesebb eredményeket mutat fel. Jelenleg egy millió forint a többlet a mult év megfelelő időszakával szemben. — **Az észak-amerikai Egyesült-Államok** lakossága a legújabb népszámlálás szerint 62 1/2 millió lélekből áll. — **Paris és London között** telefont állítanak fel és pedig úgy, hogy a sodronyokat egyszersmind távirásra is fogják használni. — **Budapestben** a legközelebb megejtett összeírás szerint a bel- és külfelkeu összesen 14,003 olyan épület van, mely-

ben emberek laktak. — **Az ujonczállításról** a képviselőház elé terjesztett törvényjavaslat szerint jövő tavaszkor az 1868-1870-ben született hadkötelesek kerülnek sorozás alá s a közös hadsereg részére 42,711, a honvédség részére 12,500 ujoncz szükséges. — **Az orosz trónörökös** mult csütörtökön érkezett meg Bécsbe, hol egy napot töltött s ez idő alatt az uralkodó vendége volt. — **Crispi és Caprivi** sokat emlegetett találkozására tegnap történt meg Milanóban. — **Az olasz trónörökös** e hó 11-én lesz nagykoruvá, betöltvén élete 21-dik évét. — **A főispáni kar** Szapary Gyula gróf miniszterelnök felszólítására egyhangulag a közigazgatás államosítása mellett nyilatkozott. — **Londonban** nemrég macskakiállítás volt, a melyen az egyik macskát állítólag 200,000 frttért vették meg. (Nem a kánikulából kiszorult kövér kacska volt az a drága macska? — Szedő.)

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Zuhany. —
U t c z á n. V i l m a: Multkor csinos fiatal emberrel léttalak az utcán. Imádod? — Z e l m a: Volt. — V i l m a: Már hütlenné lett? — Z e l m a: Nem a! feleségül vett.
K a s z á r n y á b a n. K á p l á r: Ökényes Szabolcsmicola maga ezívilben? — S z a b ó: Xilografus — K á p l á r: Mi a ménkü mesterség az? — S z a b ó: Farnesző vagyok. — K á p l á r: Ugy? No, akkor menjen az udvarra fát hasogatni.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Közönség-nyilvánítás.

I.

A „Stefánia“-árvaház részére az öszi gyűjtés alkalmával a következők adakoztak: Szakmáry Antónia, Dr. Frommer Ignácné, Vietoris Sándorné, Dr. Pólya Józsefné, Halasy Andorné, Balbach Julia, Schwarcz Györgyné és Fülöpp Emilia 1-1 frót, Frasch Sándorné 50 kr., Heinrich Ferenczné 2 putton burgonyát és 1 putton répát, Leidenfrost Gyuláné 1 zsák lisztet, Kabina Józsefné 6 kgr. szappant, Balbach Lajosné 2 putton burgonyát és 1 putton répát, Hoffmann Ferencné 8 liter babot és 4 üveg paradicsomot. (Folyt. köv.)
Léván, 1890. nov. 8.

A „Stefánia“-árvaház felügyelőisége.

II.

A városi rendőrkapitányi hivatal által a gr.-szöllősi tűzkárvallottak javára eszközölt gyűjtés alkalmával adakoztak: Flachner J. 50 kr. Kern Albert 1 frt. Lévai takaré- és hitelintézet 10 frt. Veisz Herman 30 kr. Domián Lőrincz 60 kr. Szemeredy Lajos 20 kr. Dukasz Lipót 30 kr. Mordinyi Agoston 50 kr. Frommer Samu 2 frt. Steiner József 50 kr. Sz. V. 40 kr. Nyitrainé 50 kr. Reim Erzi 20 kr. Kabina József 1 frt. Lakner Antal 2 frt. Báthy László 1 frt. Balbach Andrásné 50 kr. Ondrejkovics Lajos 1 frt. Tóth Istvánné 50 kr. Deutsch Mór 20 kr. özv. Kaizer Mihályné 20 kr. Kereskényi Jánosné 40 kr. Kittenberger Lure 30 kr. Németh István 5 kr. Kitemberger Mária 20 kr. Schäffer Jakab 10 kr. Horváth Gáspár 10 kr. Solt Sz. Miksa 10 kr. Koncsák Ignác 1 frt. Ilboky Alajos 20 kr. Steger Berta 30 kr. Fischer 50 kr. özv. Kolibálné 50 kr. Hlaványi Janos Garam-Keszitől 2 frt.

(Folyt. köv.)

III.

Hazai gyáriparunk fejlődésének hatalmas lendületet adott Tarnóczy Gusztáv gép- és tüzfeskendő gyáros országgyűlési képviselő ur, ki gyártmányaival legújabbban az aradi kiállításnál is a legfényesebb diadalt aratta; ugyanis a számos gépgyáros és versenytárs közül egyedül Tarnóczy Gusztáv tüzfeskendői és tűzőtő felszerelése lettek az elsőrendű állami ezüst éremmel kitüntetve, mi nem csak örvendő bizonyítéka e gyártmányok legkitünőbb voltának, de egyszersmind nyereség is hazai közönségünkre nézve, miután nagyobb részt most rendelik a községek tüzfeskendőket és tűzőtő felszereléseiket s így alkalmuk van ezen elismert legjobb és legolcsóbb gyártmányokkal láthatni el magukat.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 7 frt 40 kr. 7 frt 60 kr. Kétszeres 6 frt 60 kr. 6 frt 80 kr. Rozs 6 frt. 80 kr. 7 frt 10 kr. Arpa 6 frt 50 kr. 7 frt - kr. Zab 6 frt 80 kr. 7 frt - kr. Kukorica 6 frt - kr. 6 frt 20 kr. Bab 6 frt 30 kr. 6 frt. 50 kr. Lencse 6 frt 80 7 frt - kr. Kóles 4 frt. 80 kr. 4 frt 50 kr.

Farbige Seidenstoffe von 60 kr. fl. 6.75.

per Meter — glatt und gemustert (circa 2500 versch. Farben u. Dessins) versendet roben- und stückweise zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg k. k. Hoflieferant. Zürich. Muster umgehend. Briefe 10 kr. Porto

